

OZNAJMIACZ (3) sb m

N sg oznajmiacz (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Ten, kto coś obwieszcza; zdaje z czegoś relację; pronunciator Mącz; renuntius Calep; declarator, nunciator, praedicator, (prae)nuntius Cn (3) : Pronuntio, Mowie/ powiedam swoje widzenie/ też skazyję/ decret á skaźń czynię. [...] Pronunciator [...], Oznáymiáč/ swego mniemánia sędzia. Mącz 254c; Renuncio – Oznaimiam, opowiedam czom íprawieł. [...] Renuntius/ Qui aliquid iterum nuntiat – Oznaimiacz. Calep 911b.

Wyrażenie: »oznajmiacz wolej boskiej« (1): Propheta, Prorok. Et generaliter, Wykładacz álbo oznáymiáč wolei boskiej. Mącz 326c.

Szereg: »wykładacz albo oznajmiacz« (1): Mącz 326c cf Wyrażenie.

Synonimy: opowiedacz, opowiedający, wykładacz.

Cf OZNAJMICIEL

AW